

KONTAKT

Okultni Red Lubanja i Kostiju kojem pripadaju i neki američki predsjednici – Crne Mise i u podrumima Bijele Kuće (VIDEO)

Glas Brotnja

Srpanj 09, 2015

Svijet

Kako su mnogi skloni vjerovati, a nisu daleko od istine, Sveučilište Yale bilo je pravi rasadnik ne samo utjecajnih pojedinaca, nego i samih tajnih društava. Svi su čuli za Red Lubanje i Kostiju kojem su pripadali i neki američki predsjednici, no u stvarnosti ovo je samo jedno od brojnih tajnih društava koji svoje članove novače na Sveučilištu Yale. Pored najintrigantnijih Lubanje i Kostiju spomenut ćemo još neka društva koja su se svojim djelovanjem posebno istaknula.

Povijest Reda Lubanje i Kostiju

Simbol lubanja i kosti Red Lubanje i Kostiju nekad poznat i kao Bratstvo Smrti je tajno društvo kojemu je centar djelovanja na sveučilištu Yale u New Heavenu u Connecticutu, i jedno je od najstarijih studentskih tajnih društava u Sjedinjenim državama. Još od svog osnutka 1832, društvo je zadržalo tradiciju selektivnog biranja članova i masonski nadahnete obrede. Organizacija koja se bavi post-diplomcima, posjeduje nekretnine i brine o prekomorskim aktivnostima je Russelova zaklada, koja je ime dobila po jednom od osnivača Društva. U Društvo se pozivaju samo najistaknutiji studenti tijekom početnih godina njihova studija. «Lubanje» u članstvo jednako primaju kapetane nogometnih momčadi i veslačkih klubova, kao i istaknute pojedince tiskovine «Yale Daily News», debantnog kluba «Yale Political Union», i magazina «Yale Lit». Nakon brojnih rasprava, društvo je odlučilo u svoje redove primati i žene, što je pomoglo povećanju raznolikosti raznih aktivnosti. Za razliku od ostalih tajnih društava, Društvo Lubanje i Kostiju se može pohvaliti s činjenicom da je za svoje članove imalo 27., 41. i 43., predsjednika Sjedinjenih država. Kroz povijest, mnoge su slavne osobe bili članovi Društva. Član društva bio je i Benjamin Silman jr. Koji je prvi proizveo benzin i bio osnivač prve američke naftne kompanije Pennsylvania Rock Oil. Društvo Lubanja i Kostiju imalo je ključnu ulogu u osnivanju institucije Carnegie, Peabody, zaklada Slater i Russel Sage, kao i Američke ekonomske udruge, Američke povijesne udruge i Američke psihološke udruge. Prvi predsjednici kalifornijskog Sveučilišta, Sveučilišta Johns Hopkins i Sveučilišta Cornell, također su bili «Lubanje». 22. listopada 1945. Sekretar za Rat; Robert Patterson osnovao je Lovett-ovu komisiju kojom je predsjedavao «Lubanja» Robert A. Lovett. Cilj ove komisije bilo je uspostavljanje novog američkog obavještajnog aparata, odnosno službi. To je rezultiralo nastankom CIA-e, u čijim redovima su bili mnogi članovi Društva Lubanje i Kostiju. Članovi ovog društva sastaju se u «grobnicu» četvrtkom i nedjeljom navečer tijekom završne godine studija i pričaju o vlastitoj povijesti što je ključno kako bi se stvorile čvrste veze unutar društva. Članovima se dodjeljuje nadimak koji proistječe iz Rimske mitologije, dok se u jednom drugom tajnom društvu također s Yalea, «Svitak i Ključ», članovima dodjeljuju imena iz Grčke mitologije. Na Yaleu postoji i treće tajno društvo pod nazivom «Vučja glava» i ono svojim članovima dodjeljuje imena Egipatske mitologije.

Možda najpoznatiji «Lubanja» kako se vidi i na priloženoj slici bio je George H.W. Bush (lijevo od sata). Judy Schiff arhivist u knjižnici Sveučilišta Yale je napisala: «Imena članova Lubanje i kostiju nisu bila tajna od 1970, no njihovi sastanci i rad –jesu. Tajnost je od početka izazivala fascinaciju i znatiželju. Prvo javno razotkrivanje Lubanja i kostiju dogodilo se 1871. u knjizi «Četiri godine na Yale-u» autora Lymana Bagga gdje navodi: «misterija koja je bila jedna od najvećih enigmi i predmet tračeva na školskim hodnicima sada dokazuje svoje postojanje» Tijekom nekih razdoblja članstvo u «Lubanjama» nije bilo tajna i imena članova objavljivalo je samo Društvo.1985. anonimni unutarnji izvor grobnica lubanja i kostidobjavio je neke pojedinosti o društvu privatnom istraživaču Antonyu C. Suttonu koji je na temelju toga napisao knjigu «Američki tajni establišment: Uvod u Red Ljubanje i Kostiju» Dojavljene podatke Sutton je čuvao 15 godina u tajnosti bojeći se da fotokopirane stranice ne bi otkrile njegov izvor. Konačno su 2003. ovi podaci, kao dodatak, objavljeni u knjizi «Razotkrivajući Lubanje i kosti» Krisa Millegana. Mnogi utjecajni pojedinci bili su članovi društva, a mnoge utjecajne obitelji imale su u redovima Društva i po više članova. Najbolji primjer za to su George W. Bush, George H.W. Bush i William Howard Taft, te mnogi poslovni ljudi i ljudi iz pravosuđa. John Kerry i George W.Bush oboje kandidati predsjedničkih izbora 2004. na pitanja o svom članstvu u «Lubanjama» odbili su dati odgovore.

Lubanja i američka obavještajna zajednica

U svibnju 2007. povjesničar CIA-e, objavio je članak koji se poslije osporavao, ali je i dalje na životu održao vjerovanje da su Lubanja i Kostji bile rasadnik američke obavještajne zajednice. CIA-in članak ukazivao je na činjenicu da filmovi poput «Dobrog pastira» u javnosti stvaraju mišljenje da visoko pozicionirana mjesta u CIA-i ovise o članstvu u «Lubanjama». Pozivajući se na likove iz filma povjesničari CIA-e su isticali kako je James Jesus Angelton, šef kontraobavještajnog dijela CIA-e pohađao Yale, ali nikad nije bio «Lubanja». Richard Bissel (Zaljev Svinja)odbio je ponudu članstva jer je u to vrijeme bio član društvenog Elizabetanskog kluba, iako je njegov brat bio «Lubanja» . Prijašnji direktor CIA-e Porter Goss nije bio član «Lubanja» ali je zato bio član jednog drugog tajnog društva na Yale-u pod nazivom «Knjiga i zmija». O kojemu će biti riječi poslije. Iako «Lubanje» nisu bile kolijevka budućih operativaca CIA-e ili OSS-a (CIA-in prethodnik) zanimljivo je istaknuti da je deklarirani pripadnik Društva George H. W. Bush bio na njezinom čelu od 1976-1977. Isto se može reći i za Nathana Halea patriota i špijuna iznimne karijere. Također, špekulira se da je upravo na Yaleu skovan naziv «spook» što je označavalo sve pripadnike špijunske zajednice, a prije je označavao sve pripadnike nekog tajnog društva.

Svitak i Ključ

Svitak i Ključ je još jedno tajno društvo s Yalea koje je utemeljio John Addison Porter sa još par istomišljenika s Yalea 1841. Neformalno, društvo je još poznato i pod nazivom «Ključevi» i inkorporirano je u sastav Zaklade Kingsley. Članovi ovog društva sastaju se također četvrtkom i nedjeljom u prostorijama Društva, tzv «grobnici» bez prozora, koja se ističe po paternama svijetlog i tamnog kamenja, i ukrašenim stupovima na ulazu. Kasno noću nakon njihovih tjednih sastanaka , članovi društva na stepenicama pjevaju njihovu tradicionalnu «Trubadursku» pjesmu. Osnivači ovog društva bili su brigadni general Theodore Runyon (1842), koji je sudjelovao u bitci kod Bull Runa, a poslije bio gradonačelnik Newarka i poslanik u Njemačkoj., te Issac Hiester (1842) američki kongresmen, te još mnogi drugi. Porezne prijave pokazuju da je ovo društvo imalo zakladu sa nekoliko miliona dolara više nego "Lubanja i Kostji". Uz financiranje vlastitih aktivnosti, "Svitak i Ključ" donirao je brojne donacije. samom sveučilištu Yale. Utemeljili su godišnju nagradu John Addison Porter, a 1917 otvorili zakladu za pokretanje tiskovine "Yale University Press"

Vučja glava

Vučja glava (W.H.S.), društvo osnovano 1883. je treće po starosti tajno društvo na Yale-u. Osnovali su ga studenti iz klase 1884. s ciljem da reformiraju društveni ustroj na Yale-u kojem su do tada dominirali "Lubanja i Kostji" i "Svitak i ključ". Reformom se željela promijeniti administracija u kojoj su do tada dominirali "Lubanje" i "Ključevi". Studentsko tijelo povećalo je svoj broj i proširilo svoje zemljopisni doseg. 1873. tjednik «Ikonoklast» koji se pojavio u New Heavenu pozivao je na prestanak rada društva Lubanja i kosti. «Lubanje u svim klasama novače svoje članove, proširili su svoje djelovanje širom svijeta i u velikoj mjeri postali vođe društva. Kontroliraju Yale...sav posao se obavlja preko njih. Novac namijenjen fakultetu ide kroz njihove ruke i oni s njime raspolažu kako im je volja. Društvo nikada nije bilo toliko odvratno kao danas.» U početku još zvano i «Treće Društvo» ili «Sivi fratri», društvo je stišavalo sve one koji su željeli dokinuti sustav tajnih društava . Društvo je odmah prihvaćeno i uskoro je došlo u poziciju da svojim poslovima upravlja na isti način kao i druga postojeća društva. 1888. Društvo mijenja naziv u «vučja glava» i za znak odabire značku s vučjom glavom koja se nalazi na naopačke okrenutom ankhju. Značku su za razliku od «lubanja» nosili okrenutu licem prema dolje, na zapučku ili kravati. Također usvajaju masonski inspirirane rituale kao «Lubanje» i «Ključevi», te se također sastaju četvrtkom i nedjeljom i razmjenjuju osobne podatke i prošlost.

Društvo Knjige i Zmije

Ovo društvo je jedno od najstarijih tajnih društava na Sveučilištu Yale. Knjiga i Zmija utemeljeno je na šefildskoj znanstvenoj školi 1863. kao trogodišnje društvo čiji znak su bila grčka slova sigma delta chi. Kao i ostala društva imala je zasebnu zgradu odnosno dvoranu izgrađenu 1888. (iako danas više ne postoji). Svake godine Društvo Knjige i Zmije u svoje redove primalo je 16 novih članova, za razliku od drugih tajnih društava koja su uglavnom primala 15 novih članova godišnje. Članovi su bili vođe raznih aktivnosti i istaknuti pojedinci

primaju 27 normativnih godišnjih članova sa svih osam raznih aktivnosti i iskustva pojedinih akademskog, atletskeg, umjetničkog i društvenog života. Izbor članova bio je progresivan za razliku od konzervativnih stajališta pri izboru članova koja su gajila druga društva. 1933. Društvo Knjige i Zmije postalo je društvo koje je primalo starije članove i prvo tajno društvo koje je za članove primalo manjine i žene.No, postoje pisani zapisi da je još jedno društvo St. Anthony Hall za člana primilo ženu, dok je društvo Elihu 1909 u članstvo primilo pripadnika indijanske manjine. Kao i druga društva, Knjiga i Zmija ima svoju vlastitu «grobnicu» za sastanke. Tradicionalno, prostori su namijenjeni samo za članove i ponekad, njihove prijatelje. Svi su imali svoju čašu ili šalicu sa utisnutim imenom, koja je stajala tamo obješena bez obzira kada će se ili da li će se više vratiti, kako bi se prikazala svojevrsna povijesna slika bivših članova. Govori se, da ukoliko bi član preminuo njegova šalica bi se uništavala, ili bi se probilo njezino dno kako je više nitko ne bi mogao koristiti.

glasbrotnja.net

Svidi mi se Podijeli 6

Comments

0 komentara

Sortiranje po: **Top** ▾

Komentiraj

Facebook Comments Plugin

Komentiraj

Ime (obavezno)

Email (obavezno)

Webs stranica

Komentar

Posalji

9 — — sedam

Search

Svetac dana